

[Fischer]

Men ministeren har ikke villet en dialog, men har villet benytte lovgivningen, og det er vel ud fra de klassiske socialdemokratiske holdninger på det område. Det kan vi beklage, men vi må tage det til efterretning.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre støtter dette lovfor-slag, som er en præcisering af en bestemmelse i den gældende sygehuslov. Kreative tiltag kan se uskyldige og fordelagtige ud på overfladen, men man skal ikke langt ned under overfladen, før det viser sig, at det langt fra er uskyldigt og i hvert fald ikke fordelagtigt.

For Det Radikale Venstre er det væsentligt at stå vagt om det absolut værdifulde i dansk sundhedsvæsen, nemlig det, at der er lige ret til vederlagsfri behandling, og vi finder det beklageligt, at der åbenbart er kræfter i gang for at luske betaling for sygdomsbehandling ind ad bagdøren.

Det er beklageligt, at det har vist sig nødvendigt med denne præcisering af noget, der hidtil har været en del af en fælles historisk betinget forståelse i Danmark. Jeg skal stiltørdigt erindre om, at den del af partiet Venstre, som er forankret i det såkaldte grundtvigske frisind, har lod og del i denne historiske forståelse.

Med disse ord støtter Det Radikale Venstre lovfor-slaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når vi overhovedet i dag bruger så megen tid på at diskutere et meget lille problem – det drejer sig ikke om de store summer, det drejer sig ikke om ret mange senge – så skyldes det det helt enkle, at man ifølge loven har ret til gratis behandling, men ikke kan få den. Vi burde egentlig have haft en lang debat om det: Hvad gør vi, for at det kan ske?

Vi kan ikke i vores samfund være den måde bekendt, som vi driver vores sygehusvæsen på i dag. Jeg synes, at man i alt for høj grad lader stå til. Amterne har ikke levet op til deres ansvar, men amterne kan måske ikke administrere det ansvar, de har, og det behøver ikke være amternes egen skyld, for der kan også være økonomiske bindinger, der er lagt på dem af Folketinget f.eks.

Borgerne må have denne ret til behandling. Vi prøver at hjælpe folk i udlandet, og vi hjælper folk, der kommer hertil, og det skal vi gøre,

men vi ser stort på, at mennesker skal gå med smerter i lange tider, og vi ser stort på en hel masse ting indtil den dag, da vi selv får brug for systemet.

Der kommer nogen og siger: Min gamle mor har nu gået med smerter så og så længe. Vi kan ikke være det bekendt, og jeg mener, det burde være denne regerings fornemste opgave at løse det, som de tidligere regeringer heller ikke har løst. Det er ikke noget, der særlig har med denne regering at gøre, men man kunne gå foran og sige: Det er det, vi vil.

Vi laver aftaler med nogle amter, og det er også godt, men holder de? Og hvad med dem, der skal vente til 1995, før der bliver plads?

Det at gå med stærke smerter er et problem. Jeg ved godt, at man kan blive akut indlagt, og har man en vis position i samfundet, kan man nok altid blive akut indlagt. Det er også et problem, man kan diskutere, hvornår det er akut og hvornår ikke.

Kristeligt Folkeparti er delt i denne sag. To vil støtte regeringens forslag. Men vi er ikke delt i selve synet på, at der skal være gratis behandling. Når to af os ikke vil stemme for forslaget, er det, fordi vi mener, at amtet og indenrigsministeren og sundhedsministeren selv burde finde ud af, om det er lovligt eller ikke. Vi vil ikke blande os i det.

Men vi mener – og det er det grundlæggende for os – at man kunne fjerne hele problemet ved at sørge for, at der var pladser nok. Man kan diskutere, om man skal kunne betale sig fra det. Det kan man jo godt i dag, for man kan gå hen til et hvilket som helst privathospital, men der er så nogle, der gerne vil være i deres nærområde og ikke kan få lov til det.

Man kan godt forstå det menneske, der f.eks. har en forretning, og som ved, at den går nedennom og hjem, hvis jeg ikke hurtigt kan komme i gang igen, eller jeg mister mit arbejde på grund af for mange sygedage, eller jeg i det hele taget kommer bagud på grund af min sygdom, eller jeg får stærke smerter og skal have mange tabletter for at klare mine smerter. Det har ikke noget med alder at gøre. Det kan dreje sig om enhver fra barnet til den ældste, og det er for mig personlig det allervigtigste i denne sag. Jeg føler ikke, at vi kan blive ved med at have den situation, vi har i dag.

Derfor bør alle kræfter samle sig ikke om en lille ting som dette her, men om at få løst pro-